

Mál nr. 383/2020**M og
V vegna kaskótryggingar bifreiðarinnar A****Ágreiningur hvort atvik við tjónsatburð séu undanskilin bótaskyldu.****Gögn.**

Málskot mótttekið 02.11.2020 ásamt fylgiskjölum.

Bréf V dags. 20.11. 2020 ásamt fylgiskjölum 1-2.

Málsatvik.

Í málskoti segist M vera verulega ósáttur við þann úrskurð V að hafna bótaskyldu úr kaskótryggingu A hjá félaginu. Tjón hafi orðið á bifreiðinni á þjóðvegi 1 við Stórutjarnaskóla í Þingeyjarsveit. Hann telji að sjálfskipting bifreiðarinnar hafi gefið sig enda hafi hann verið búinn að aka í marga klukkutíma.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að samkvæmt lýsingu M í tjónstilkynningu hafi bifreiðinni verið ekið á óvæntan hlut eða mun. V hafi óskað eftir nánari atvikalýsingu og samkvæmt henni hafi M verið á ferð í Flateyjarðal þegar hann hafi misst stjórn á bifreiðinni og ekið með hjól utan í moldarbarð, ekki séð neitt að bifreiðinni í kjölfar þess og haldið ferð sinni áfram. Í málskoti byggir M á því að tjón hafi orðið á bifreið hans á þjóðvegi 1 við Stórutjarnaskóla þegar sjálfskipting A hafi gefið sig. Í ljósi þess að málátvik voru óljós hafi V farið fram á að M færi með A til skoðunar á viðurkenndu verkstæði. Niðurstaða þeirrar skoðunar hafi verið sú að framskaft bifreiðarinnar hafi orðið fyrir tjóni, brotnað og tekið millikassa og sjálfskiptingu með sér. Virðist tjónið aðeins hafa náð til undirvagns bifreiðarinnar. Með bréfi dags. 27. október 2020 hafi V hafnað bótakröfu M með vísan til þess að tjónsatvikið félli ekki undir bótasvið váttryggingarinnar. Bótasvið váttryggingarinnar sé skýrlega afmarkað í 4. gr. skilmála hennar og það hvíli á váttryggingartaka, þ.e. M, að sanna að umrætt atvik falli þar undir. Lýsing á atvikum sé ónákvæm, fyrst hafi komið fram að bifreiðinni hafi verið ekið á óvæntan hlut eða mun, svo hafi komið fram að henni hafi verið ekið á moldarbarð og að lokum komi fram að tjónið hafi átt sér stað í akstri eftir þjóðvegi 1. Sé því ekki fyllilega ljóst hvað gerðist og hafi M ekki lagt fram nein gögn er styðji við það að atvikið falli undir bótasvið váttryggingarinnar. Að mati V verði tjónið rakið til slits á A. Það megi ráða af því að bilunin hafi átt sér stað í akstri án þess að nokkurt sérstakt hafi gerst. Þá sé það þekkt bilun í bifreiðum af þessari tegund að hjöruliðskrossar slitni, og sé ekkert gert við því geti það leitt til þess að framskaft bifreiðar brotni og valdi með því tjóni á millikassa og sjálfskiptingu. Bilun vegna slits falli ekki undir bótasvið váttryggingarinnar og hafi M ekki lagt fram nein gögn því til stuðnings að bilunin verði rakið til bótaskylds atviks. Þar sem tjónið virðist svo bundið við undirvagn A sé rétt að taka fram að meðal tilvika sem sérstaklega séu undanskilin bótasviði sé að laust grjót hrökkvi undir ökutæki í akstri og að ökutæki taki niðri á ójöfnum. Er bótaskyldu því hafnað.

Álit:

Ekki er fyllilega ljóst af atvikalýsingu M, né gögnum þeim sem liggja fyrir nefndinni, hvernig tjónið á A atvikaðist. Þannig byggir M í málskoti á því að sjálfskipting hafi gefið sig, en ekki er nánar útlistað hvaða bótaskylda atvik samkvæmt skilmálum váttryggingarinnar hafi leitt til þess. Í upphaflegri tjónstilkynningu hans til V kemur fram að ökutækinu hafi verið ekið á óvæntan hlut eða mun, og í síðari samskiptum M við V kemur fram að hægra hjóli hafi verið ekið utan í moldarbarð. Nokkur vegalengd virðist milli þess staðar sem M segist, samkvæmt samskiptum hans við V, hafa verið á er hann ók A á óvæntan hlut eða moldarbarð og þess staðar er vart varð við tjónið, samkvæmt því sem segir í málskoti. Í bilanagreiningu kemur þá fram að tjón hafi orðið á undirvagni A, og að framdrifskraft, millikassi og sjálfskipting séu ónýtt. Það hvílir á M, sem tjónþola, að sýna fram á að tjónsatvik falli undir bótasvið váttryggingarinnar. Í skilmálum umræddrar váttryggingar eru, í 17 tölulíðum í gr. 4., talin með tæmandi hætti þau tilvik sem váttryggingin nær til, þar á meðal eru árekstur, áakstur, og útafakstur. Í tölulíðum 18-27 í sömu grein eru talin upp þau tjónstilvik sem

vátryggingin nær ekki til, en þeirra á meðal eru skemmdir sem hljóta af því að ökutækið tekur niðri á ójöfnum. Þá tekur vátryggingin ekki til slits eða bilana. Samkvæmt framansögðu verður að líta svo á að M hafi ekki sýnt nægilega fram á að umrætt tjón verði rakið til atviks sem fellur undir bótasvið vátryggingarinnar, en lýsing á atvikum er sem framan segir takmörkuð, og er þar af leiðandi óhjákvæmilegt að hafna kröfu hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr kaskótryggingu bifreiðarinnar A hjá V.

Reykjavík 15. desember 2020

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson, lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.